

35. Ai sot nuk ka këtu ndonjë mik.
 36. As ushqim tjetër përveç të të shplarave.
 37. Që atë nuk e ha kush, pos mekatarëve.
 38. Pra Unë betohem në atë që e shihni!
 39. Edhe në atë që nuk e shihni!
 40. Se me të vërtetë ai (Kur'ani) është fjalë (e Zotit) që e lexon i dërguari i ndershëm.
 41. Ai nuk është fjalë e ndonjë poeti, po ju nuk besoni.
 42. Nuk është as fjalë e ndonjë falltore, po ju nuk përkujtohëni.
 43. Është zbritje prej Zotit të botëve!
 44. Sikur të trillonte ai (Muhammedi) për Ne ndonjë fjalë!
 45. Ne do ta kapim atë me fuqinë Tonë.
 46. E pastaj do t'ia këputnim atij arterien e zemrës.
 47. E Askush prej jush nuk do të mund të ndërhynte për mbajtjen e tij.
 48. Ai (Kur'ani) është këshillë për të ruajturit.
 49. S'ka dyshim se Ne dijme që prej jush ka që e përgënjeshtrojnë.
 50. Ai (Kur'ani) njëmend do të jetë dëshpërim për jobesimtarët.
 51. Ai është e vërtetë bindëse!
 52. Andaj, tu lartësoje nga të metat Zotin tënd të madhëruar!*

SURETU EL MEARIXH

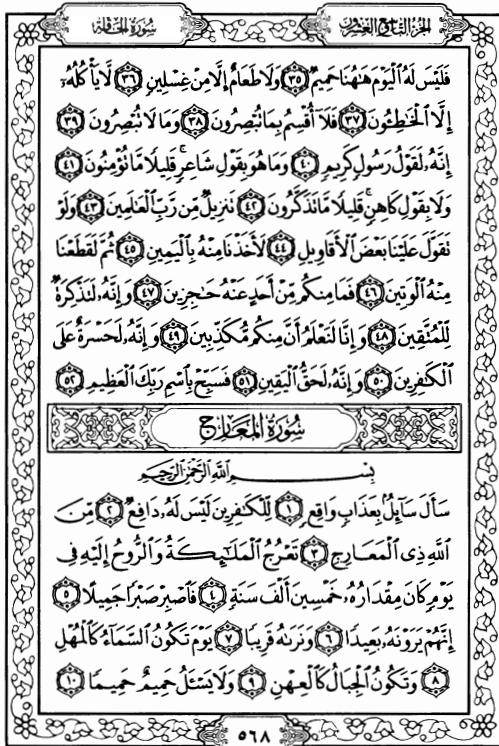
Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!

1. Një lutës e kërkoi dënimin e pashmangshëm,
2. për jobesimtarët. Atë (dënim) s'ka kush që mund ta ndalë.
3. Ai dënim vjen nga Allahu, pronari i shkallëve të larta (në qiej).
4. Atje ngjiten engjëjt dhe shpirti

* Pas përshkrim të gjendjes së kënaqshme të atij që besoi dhe bëri vepra të mira, përshkruhet gjendja e mjerueshme e atij që mohoi të vërtetën se si e dëshiron vdekjen, si i ka humbur të gjitha fuqitë, si e rrembejnë zëbanitë e xhehenemit, e si shkak pse nuk e besoi Allahun, nuk ishte vetë që i ushqente të varfërit, bile edhe nuk i nxiste as të tjerët.

Zoti betohet në çka duket: dynjaja, krijesat, trupat, njerëzit, begatitë, si dhe në çka nuk duket: Krijuesi, ahireti, shpirti, xhinët, etj., se Kur'ani është fjalë e Zotit që përmes Xhibrilit iu shpall Muhammedit e ai e lexon ashtu si i është shpallur, nuk është ndonjë poezi, as ndonjë fall. Dhe sikur Muhammedi të shtonte ndonjë fjalë në emër të Zotit, Ai do ta kapte me fuqinë e vet dhe do t'ia këputte arterien kryesore të zemrës e ai do të vdiste menjëherë dhe nuk ka pasur kush që mund ta mbrojë. Kur'anit ia shohin hajrin ata që i kanë besuar Zotit dhe i kanë frikë dënimin të Tij, e shpërblimi i tyre është i madh, e kur ta shohin jobesimtarët atë shpërblim do të dëshpërohen për gabimin që bënë, që nuk e besuan Kur'anin, shpalljen e Zotit. Për këtë të mirë Pejgamberi, e edhe besimtarët, duhet gjithnjë madhëruar dhe falënderuar Allahun!

Me ndihmën e Zotit përfundoi përkthimi dhe komentimi i sures El Hakka. E falënderoj Allahun e madhëruar!

(Xhibrili) në një ditë që zgjatë pesëdhjetë mijë vjet (ose lartësia e atyre shkallëve është pesëdhjetë mijë vjet).

5. Ti, pra, duro me një durim pa ankesë (të mirë).
6. Atyre u duket ai larg,
7. Kurse Neve ai na duket afër.
8. Dita kur qielli të bëhet si kallaji i shkrirë.
9. Kodrat të bëhen si leshi i kënurur.
10. Dhe asnjë mik nuk pyet për mikun.

SURETU EL MEARIXH

KAPTINA 70

E zbritur në Meke, pas sures El Hakka, ajete: 44

Suret e shpallura në Meke shtrojnë gjithnjë çështjen e besimit të drejtë, sepse detyrë e parë e Kur'anit ishte që arabët idhujtarë t'i largojë prej besimit të kotë. Andaj, edhe në këtë kaptinë shtrohet polemika e mekasve kundër mësimeve të Pejgamberit përkitazi me botën tjetër, pastaj lidhur me shpërblimet dhe dënimet dhe rikujtohet kokëfortësia e tyre sa që, në shenjë talljeje e kërkojnë dënimin me të cilin kërcënoheshin.

Për t'ua mbushur mendjen atyre arrogantëve, në këtë kaptinë sillen shembuj lidhur me shkatërrimin që do ta përjetojë kjo botë në momentin e kijametit.

Në këtë sure përshkruhet edhe natyra e njeriut në përgjithësi, se si kur i ka punët mirë i rritet mendja, e kur i ka në zgripç, dobësohet.

Bëhet fjalë edhe për virtytet e larta të besimtarëve, sipas të cilave edhe do të shpërblehen në botën tjetër, të cilëve do t'u marrin lakmi ata që refuzuan mësimet e Zotit.

*Quhet: “**Suretul Mearixhi**” - kaptina e lartësive, e shkallëve të larta, në të cilat Zoti ngrit njerëzit e mirë dhe veprat e mira.*

11. Edhe pse ata shihen ndërmjet vete (edhe njihen, por ikin prej njëri-tjetrit). Krimineli dëshiron sikur të kishte paguar dënimin e asaj dite me bijtë e vet.

12. Dhe me gruan e vet dhe me vëllain e vet.

13. Edhe me të afërmit e tij që ai te ata mbështetej.

14. Edhe me krejt çka ka në tokë, e vetëm të kishte shpëtuar!

15. Jo, kurrësi, ajo (para) është Ledhdha - flaka (emër i xhehenemit).

16. Është që heq kapakët e kokës.

17. Që e thërret (tërheq prej vetes) atë që është zbrapsur e larguar (prej besimit).

18. Dhe që ka tubuar (pasuri) dhe e ka ruajtur (fshehur)*

19. Është e vërtetë se njeriu është i prirur të jetë i padurueshëm.

20. Pse kur e godit ndonjë e keqe, ai ankohet së tepërmi.

21. Ndërkaq, kur e gjen e mira, ai bëhet tepër koprac.

22. Përveç atyre që falen,

23. të cilët janë të rregullt në faljen e namazit të tyre.

24. Dhe ata që në pasurinë e vet kanë ndarë një pjesë të caktuar.

25. Për typësin dhe për nevojtarin që nuk lyp.

26. Edhe ata që e besojnë bindshëm ditën e gjykimit.

27. Edhe ata që frikësohen dënimit nga Zotit të tyre.

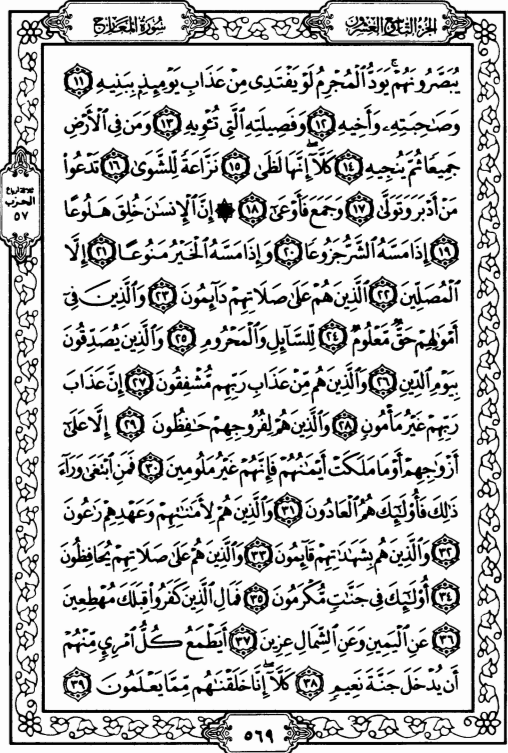
28. Sepse është e vërtetë që nuk ka shpëtim prej dënimit të Zotit të tyre.

29. Edhe ata që janë ruajtur prej punëve të ndyra (amurale).

30. Me përjashtim ndaj grave të veta dhe ndaj robërshave që i kanë në posedim, ata nuk qortohen për to.

31. E kush kërkon përveç tyre, të tillët janë të shfrenuar (meritojnë dënim.)

32. Edhe ata që janë besnikë ndaj amanetit që u është besuar dhe ndaj

premtimit të dhënë.

33. Edhe ata që dëshminë e vet e zbatojnë (nuk e mohojnë, nuk e fshehin).

34. Edhe ata që janë të kujdesshëm ndaj rregullave të namazit të tyre.

35. Të tillët janë në xhennete dhe janë të nderuar.

36. Ç'është me ata që nuk besuan dhe zgjasin qafat nga ti?

37. Ulën në grupe në të djathtë e në të majtë teje?

38. A dëshiron secili prej tyre të hyjë në xhennetin e begatshëm?

39. Kurrësi? Ne i krijuam ata nga ajo çka ata e dinë.

* Shkak i zbritjes së pjesës së parë të kësaj kapitine, ishin idhujtarët mekas, të cilët nuk besonin për ndëshkimet që i përshkruan Kur'ani, ndëshkime që do t'i përjetojnë jobesimtarët në botën tjetër. Si më i dalluar ndër ta ishte njëfarë Nadir bin Harithi, i cili kur u tërhoqi vërejtjen Pejgamberi për azabin e ahiretit, ai haptazi u lut: Nëse është kjo që na thotë Muhammedi e vërtetë prej Teje, atëherë lësho mbi ne gurë prej qiellit! Ky ishte ai që e kërkoi dënimin e kijametit. Në luftën e Bedrit, atë e copëtuan shpatat e myslimanëve.

Si përgjigje e kërkesës së tij shpallet kjo sure, ku thuhet se dënimin në kijamet është një realitet që s'ka kush që mund ta pengojë, sepse ai është caktim i Zotit, i pranarit të të gjitha rrugëve që ngrisin lart fjalën e punën

40. Pra betohem në Zotin e lindjeve e të prërdimeve, se Ne kemi fuqi,

41. të zëvendësojmë me më të mirë se ata dhe Ne nuk mund të na dalë kush para.

42. Po ti këri ata të zhyten edhe më thellë në të kota dhe të dëfrehen deri që të

e mirë, ngrisin njerëzit e mirë, kurse i ulën poshtë të këqijtë. Ose rruga në të cilën ngjiten melaiket, që sikur të llogaritet me kohë, do të duhej udhëtuar pesëdhjetë mijë vjet të dynjasë. Mund të jetë që dita e krijimit është e gjatë sa pesëdhjetë mijë vjet, por për njerëzit e mirë është sa i falë dy rekate namaz. Zoti e di më së miri!

Muhammedi urdhërohet të jetë i durueshëm, ani pse atyre u duket punë e largët kijameti, ai është afër dhe kriminelët do të jepnin djemt e vet, gruan, vëllain, familjen e gjithçka tjetër, vetëm e vetëm për ta shpëtuar veten, por nuk mundën, sepse para e kanë xhehenemin; ai thërret dhe i tërheq si magneti ata që nuk besuan, që e kërkonin sa më shpejt dënimin.

* Natyra e njeriut në përgjithësi është e tillë që ai është i padurueshëm, demoralizohet shpejt dhe i rritet mendja shpejt. Atë që e gëzon, e don, kurse atë që e urren, ik prej saj, e prej Zotit është i obliguar; ta japë atë që e do e të bëjë durim ndaj asaj që e urren, por nuk janë të tillë të gjithë njerëzit, e veçanërisht ata që janë të pajisur me ato cilësi që përmblojnë disa nga këto ajele. Njeriu, besimtar i mirë e i denjë në Zotin fuqiplotë, nuk tronditet prej çështjeve e sendeve që nuk e kënaqin, por edhe nuk i rritet mendja prej të mirave që e kënaqin, pse së pari: ai durimin e vet e ka të angazhuar në madhërimin e Zotit, në zbatimin e obligimeve si halif i Zotit në tokë, në kujtimet rreth përgjegjësisë që duhet ta japë në ditën e gjykimit; angazhimi i tillë e bën aq të matur, sa që as nuk gëzohet aq tepër e as nuk dëshpërohet së tepërmi. Mandej, njeriu i tillë është aq shumë i besueshëm në Zotin, sa që çdo ngjarje, çdo ndodhi, e mirë ose e keqeç di se vjen prej Tij, e Ai kurrë nuk ia do të keqen njeriut, Ai është mëshirues i mëshiruesve, pra çdo gjë është në dobi të njeriut, por ndodh

ballafaqohen në ditën e tyre që po u premtohet.

43. Ditën kur duke u ngutur dalin prej varreve, sikur nguteshin te idhujt,

44. Me shikimet e tyre të përulura i ka kapluar poshtërimi. Ajo është dita që ka qenë premtuar.*

SURETU NUH

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!*

1. Ne e dërguam Nuhun te populli i vet (dhe i thamë): “Tërhiqja vretjen popullit tënd para se ata t’i godasë dënimi i rëndë!”

2. Ai tha: “O populli im, unë jam i dërguar te ju, jam i qartë.

3. Adhuronie Allahun, kini frikë prej Tij dhe mua më dëgjoni.

4. Ai u falë juve nga mëkatet tuaja dhe ua vazhdon jetën deri në një afat të caktuar (pa u dënuar), e kur të vijë afati i caktuar prej Allahut, ai nuk shtyhet për më vonë, nëse jeni që e dini”.

5. Ai tha: “O Zoti im, unë e thirra popullin tim natën e ditën.

6. Por thirrja ime vetëm ua shtoi ikjen.

7. Dhe sa herë që unë i thërritja ata për t’u falur Ti atyre mëkatet, ata i vënin gishtat e tyre në veshë dhe mbulonin kokat me teshat e tyre dhe vazhdonin në atë të tyren me një mendjemadhësi të fortë.

8. Pastaj, unë i kam thirrur ata haptazi.

9. Pastaj unë thirrjen ua drejtoja atyre haptazi, e shumë herë edhe fshehurazi”.

10. Unë u thashë: “Kërkoni falje Zotit tuaj, se Ai vërtet falë shumë;